

פורד: לא יהיה כירסום בידידות הבסיסית בינינו

ריגן בטקס ברית-המילה שלו: אני רואה עצמי שני לנשיא קציר • קארטר: ישראל חשובה לי יותר מקליפורניה • ג'. בראון: קיראו לי בראון • יודול: אקים מיקווה בבית הלבן •

און חצרן בקיבוץ, יודול מורה בעירות פיתות. פורד שרק "הבה ניגלה" ריגן חיצרץ "בוא שלום" מה צופה לנו העתיד?

בתגובה חגג קארטר ברימיציות, פורד הכשיר את מיטבחו וריגן התגייס לצה"ל. קארטר צם, יודול תקע בשופר. פורד לבש ציצית, ריגן שם מזוזה, בר-

לעומתם, תקף את תושבי ארה"ב המתגלחים בעת ספירת העומר, הודיע כי יקים מיקווה בבית הלבן ובפנטאגון.

הפלמה חריפה על רקע היחס לישראל חלה בשבוע האחרון במי רץ לנשיאות בארה"ב.

יונהג שירות, המבקר הדובר - 13 בטלפון

מישרדי-הממשלה, כשהן מושמעות מעל-גבי תקליט, מפיו של מבקר-המדינה עצמו.

מישרדי-התיקשורת צופה הכנסה של כמיליון וחצי ל"י לחדש משירות 13, זאת לאור הנתונים על העלייה במיספר האזרחים המתקשים להירדם בלי לה.

דובר מישרדי-התיקשורת מסר אמש, במסיבת-עיתונאים, כי מישרדו, בשי-תוף מישרד ראש-הממשלה, ועל דעת הממשלה כולה, יפתח בקרוב שירות טלפוני חדש לאזרחים - שירות "המבקר הדובר".

במסגרת שירות זה יוכלו האזרחים לחייג בכל שעה שהיא למיספר 13, ויקבלו מידע שוטף על השחיתויות ב-

ר' ריגן בהילולת רבי שימעון ברייזנאו במירון

בנאום בוועידת הוועד היהודי-אמריקאי הצהיר הנשיא פורד כי "ארה"ב תתמוך בידידות עם כל העמים, אבל לעולם לא על חשבון ישראל". בתגובה על כך אמר רינאלד ריגן כי הוא רואה עצמו ויפעל כסגן וכשני לנשיא קציר. דיבר ריגן נאמרו בתום טקס ברית-מילה קצר, שנערך לו בבית-הכנסת בנברסקה.

במחנה הדמוקרטי גואה המתח. ג'ימי קארטר, שהתחייב להניח תפילין מדי בוקר, השמיע באוזני כתבים את דעתו, שלפיה "ישראל חשובה לארה"ב יותר מאשר קליפורניה". דבריו נאמרו על רקע שינוי שמו של ג' בראון לבראון, ושם אשתו לעוגניה. המועמד יודול,

דבר המערכת

אין נאור כליבראל

תמיהה גדולה בליבנו על אותם דייבורים גסים שנשמעו בוועידת ה-מפלגה הליברלית, בהם קרא ה"ליבראל" ד. שיפמאן, לפתח את התיוה של גירוש ערבים מארצנו היפה, ארץ ישראל.

ואנו משתוממים לנוכח אותה עזות-מצח וגסות לשון של אותו שיפמאן, שדבריו אינם עולים בקנה אחד עם המסורת הליברלית הנאה אשר הנחתה את מפלגתו על הלום, חזקה על שיפמאן שיפנה אל המקורות וימצא שהליבראל אדם עדין-נפש הוא. כמותו המלך הליבראלי הידוע פרינצנד ואשתו הנאורה איזבלה שביקשו לעצד הגירת היהודים לי-אמריקה, כדי לבסס שם קהילה יהודית חזקה. וזכור לטוב אף אותו ליבראל גרמני שפנה בשם אורחי עירו וביקש ממנהיגי הרייך להפסיק השמדת יהודים בין שתיים לארבע, שכן רעש הכבשנים מדייר מעיניהם את תנומת הצהרים.

וכיוון שכך מציעים היינו למר שיפמאן להסתפק בפיתוח התיוה של הגירת ערבים מערנו ומעריהם עיי הפקעת אדמתם ופיצוץ בתיהם ורינהגת עוצר במקומותיהם והריסת בתיהם. אך חלילה לנו מלגרשם, שהרי ליבראלים בני ליבראלים אנו. ציפורנינו נטולות דיבורנו מנו-מס וטעמנו אינן-טעם.

13 תמוז ה'תש"ג

בלדה ליוזמה חופשית

אפשר להתפטר? בעזרת אנשים החרוצים חוקק מערכת חוקים חדשה, יצר מערכת מוסר חדשה. הוא הכיב לאנושות עשרת דיברות שעסקו בפירון, בתפוקה, בעבודה מצטיינת. הוא המציא דת חדשה שכחהניה היו מנהלי חשבונות ופקידה אנשי סוכנות הביון המרכזית. והעולם, סך הכל היה טוב יותר מאי-פעם. מי שהיה חרוץ ודינאמי, עלה בדרגה. מי שהתרשל, נמצא טבוע בנהר וזה הרי מגיע לרשלנים. כדי לא להגיע, חלילה, למצב של סטאטיקה פיננסית, שפירושה גיוון מסוכן, יום האיש אינטריגות, סכסוכים ומילחמות - רגילות וגרעניות. היה מקים מיטרים ומפיל אותם, ושוב מקים. ייצר וסיפק נשק לשני הצדדים הלוחמים. לי-חללים היה מעניק עיטורים ולמישפחות את ברכותיו האישיות. לעיתים נאלץ להפיק איזו רעידת אדמה או שיטפון, כדי לשמור על פערם הולמים בין עשירים מדי לעניים מדי. היה מרסס יבולים חקלאיים גבוהים מדי ברעל, כדי להקים תעשיות לשיפור היבולים. וכך פרחו העסקים והעולם התנהל בשקט ובשלווה, בחדווה ובשימחה. ולאף אחד אפילו לא היה מושג מיהו בעל-הבית, וגם לא כל כך איכפת. אנשים שילמו דמי שכירות וקיבלו משכורות והיו שמחים ומאושרים. והאיש שלנו ישב בדירת חגג שלו בפלורידה ואסף בולים, כי הוא הרי ידע שכסף זה לא הכל בחיים.

(זה סתם סיפור נחמד, בלי קשר ישיר לנעשה בפלשתינה, והוא מוקדש לארצות-הברית, ממציאת הסי.אי.איי והמיליארדרים, ליוזב 200.)

ועוד הגיגיון באותו עניין, פחות או יותר, מישוה צריך לקום ולהפיק סוג חדש של סירטי מתח ופועלה. סרט ריאליסטי על החיים. מין סרט מתח שגייבוריו הם אנשי ק.ג.ב. אפורים, אנושיים, תביבים אך קשוחים, כאלה שמקבלים את תלוש המשכורת שלהם באיחור וצריכים לנהל חשבון הוצאות ולגור במלונות כוכב אחד והם נלחמים כדי להציל את האנושות מן הסי.אי.איי והמאפיה האכזרית הזוממות להשתלט על העולם בעזרת כסף ופשע. תראו שזה ילך. לתפקיד גיבור הק.ג.ב. מוצע רוברט דפורה, או אולי מייקל קיין.

באמריקה היה איש עסקים מצליח מאוד. מיליארדר. אולי אפילו ביליארדר. אחרי שהצליח להרוג את יוזה היה לאיש העשיר ביותר בארצות-הברית. היו לו קיר דוחי-נפט, מפעלי נשק, עסקי הימורים, זונות והירואין, חברות להשקעה, קרקעות, בתי מלון, אופציות, עמלות, זכויות, ריבית דריבית. היו לו חברים בסנאט ובמאפיה. היו לו קשרים מצוינים. לראש הסי.אי.איי היה קורא דיק. האיש הזה היה גאון פיננסי. היה קונה מכל הבא ליד: מפעלים כושלים, גרוטאות, קרקעות חסרות ערך, חברות מתמוטטות. לקרקעות היה מוציא אישורי בנייה. את הגרוטאות שיפץ ומכר. את המפעלים הקים מחדש. בעזרת הקשרים הטובים (שגם אותם ידע לקנות) היה הופך חרא לכסף ולקשרים עוד יותר טובים, וחזרו חלילה.

כשהאיש שלנו גמר לקנות את כל המפעלים והחברות בצפון אמריקה, החל לקנות שכונות מגורים, כבישים, מבני ציבור, ספריות, אולמי ספורט, בתי-תמחוי - וגם הקונגרס בווינגטון שילם לו שכר-דירה. הוא קנה את המיפלגה הדמוקרטית והריפובליקאית. ומינה את אחד ממנהלי עסקיו לנשיא ארצות-הברית. כשהנשיא הקודם ניסה לערוך מסע בחירות אינטנסיבי מדי, ולא הסכים לקבל את פיצויי הפיטורין שהציע לו האיש העשיר שלנו, מצאו אותו טבוע בבריכת-כרישים באוסטרליה. מה לעשות.

כשכל ארצות-הברית היתה רשומה על שמו בטא-בו, פנה לקנות את שאר העולם. את אירופה ואפריקה רכש בלי בעיות. את ישראל קיבל בחינם. הרוסים ניסו להתנגד, אבל הוא שילם לרוצים הכי טובים בעולם, חיסל את הפוליטבירור וקנה את הקרמלין בול-הזול. על סין העקשנית נאלץ להשליך כמה מגאטונים, וגם העניין הסתיי סדר.

בקיבוץ, הוא קנה את כל העולם, והיו לו אופציות על שאר כוכבי-הלכת. השמש שילמה לו דמי זריחה והוא, מדירתו המרווחת על גג מלון בפלורידה, אישר לה לשקוע. על פי חוזה מיוחד. כל האנשים בכדור-הארץ (וגם בהמות העבודה) עבדו בשבילו, והוא שילם להם יפה. הרי הוא איש היוזמה הפרטית. שבתות היו מעצבות אותו, ואת הפרובלמאטים היה מפטר. לאן